

[Weikop.]

strøget omsætningsafgiften på notaen og med øjeblikkelig virkning få fordel af omsætningsafgiftens bortfald.

Heroverfor kan man sige alt det, som den højtærede finansminister har udviklet, at administrationen vil blive meget, meget større, når afgiften lægges ud i detailledet. Ja, jeg skal ikke bestride muligheden heraf, men det gik vist egentlig meget godt i de år, vi havde afgiften i detailledet; selvfølgelig var der vanskeligheder, men vi fik dog alligevel dengang kradset lidt over 100 mill. kr. ind om året, så det gik jo da.

Så er der det med snyderiet. Man må ikke glemme, at når der er en sådan afgift i detailledet, er de handlende selv interesseret i, at der ikke er nogen, der snyder; det er da klart, for ellers bliver de ulige stillet i konkurrencen.

Jeg tror for mit vedkommende, at det hele vil dreje sig om tilrettelæggelsen, og denne tilrettelæggelse kan man nu foretage i fred og ro, hvad man jo ikke kunne, dengang vi havde en beskatning i detailledet i 1940—45. Jeg må mene, at administrationen nu i fred og ro kan udarbejde et forslag; det behøver som sagt ikke at blive gjort på 4—5 dage, således som jeg meget vel kunne tænke mig det var tilfældet sidste gang. Man kan tage en måneds tid dertil og føre forhandlinger med organisationerne, så at alle instruktioner kan foreligge, før ændringerne gennemføres, hvilket vil føre til, at ordningen kan gennemføres gnidningsløst.

Selvfølgelig må det eventuelle forslag om ændringer — det må jeg understrege — også indeholde regler for tilbagebetaling af afgifter, der hviler på varer på lager, for det kan selvfølgelig ikke være meningen, at forbrugerne skal betale afgift to gange. Jeg har godt lagt mærke til de store vanskeligheder, som den højtærede finansminister så på dette punkt, men hvis man i fred og ro kan føre nogle forhandlinger med erhvervene, tror jeg alligevel, at det vil være muligt at finde frem til en rimelig ordning. Man kan måske ikke få alt opfyldt, men alligevel, en rimelig ordning kan man opnå.

Må jeg tilsidst sige, at jeg synes, at det radikale venstre med det ansvar, partiet har for den nuværende lov, også burde medvirke til nu her at tilvejebringe en

ændring; for selvom loven udløber om godt 15 måneder, synes jeg alligevel, at det allerede nu må være rigtigt at tilrettelægge forholdene, så at der kan ske en, hvis jeg må kalde det således, smertefri afvikling af afgifterne.

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg føler ikke trang til at gøre så særlig mange bemærkninger. Jeg er enig i de betragtninger, som den højtærede finansminister anstillede, og jeg er enig med ham i det synspunkt, at det vil være rimeligt i et udvalg at se nærmere på, hvad der eventuelt kunne være at rette i den lovgivning, der her er til debat.

Jeg havde egentlig fra begyndelsen, da det konservative folkepartis forslag til folketingsbeslutning forelå, den opfattelse, at det, om jeg så må sige, var et sagligt begrundet forslag, at man nu ud fra saglige synspunkter gerne ville tage dette spørgsmål op. Jeg blev derfor unægtelig noget skuffet over karakteren af den tale, som det ærede medlem hr. Weikop lige har holdt; både den måde, hvorpå han formede sine ord, og ikke mindst den tone, hvori han holdt talen, synes mig at være vidnesbyrd om, at det måske nok så meget er af politiske som af saglige grunde, man har fremsat dette forslag. Ikke mindst kom det stærkt frem i den ejendommelige forskel, der var på det ærede medlems bedømmelse af vanskelighederne ved den gældende lovgivning, og den lethed, hvormed tingene kunne klares, hvis man fulgte hans tankegang. Jeg synes, at navnlig den meget markante modsætning, der var her, gav det ærede medlems forslag en underlig afsmag.

Jeg er som sagt af den mening, at der kan være visse spørgsmål, som kan tages op til forhandling i et udvalg. Det kan jo ikke nægtes, at denne lovgivning blev gennemført hurtigt. Det er forøvrigt noget, der altid gælder ved nye afgifter. Det gjaldt også, dengang det ærede medlems parti var regeringsparti; da gennemførte vi også visse afgiftslove. Jeg har ingen erindring om, at der dengang var stort mere tid til at diskutere enkeltheder o. s. v., end der var sidst. Det er også klart, at denne lov som alle afgiftslove både er en byrde for befolkningen og, man kan